

Sygn. akt: XU-709/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 24 czerwca 2014r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **M. M.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 24 lipca 2013r. znak: (...),

z dnia 27 listopada 2013r. znak: (...),

z dnia 24 stycznia 2014r. znak: (...)

i z dnia 08 stycznia 2014r. znak: (...)

w sprawie **M. M.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy i zasiłek opiekuńczy

zmienia zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. i przyznaje wnioskodawczyni M. M. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 29 maja 2013r. do 28 czerwca 2013r. oraz od 01 lipca 2013r. do 15 lipca 2013r. i nadal, prawo do zasiłku opiekuńczego od dnia 15 października 2013r. do 08 listopada 2013r. i nadal i od dnia 18 listopada 2013r. do 22 listopada 2013r. na dziecko ur. (...) i prawo do zasiłku chorobowego za okres od 11 grudnia 2013r. do 07 stycznia 2014r. i nadal.

Sygn. akt XU 709/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni M. M. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.:

- 1) z dnia 24 lipca 2013r. odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 29 maja 2013r. do 28 czerwca 2013r. i od 01 lipca 2013r. do dnia 15 lipca 2013r. i nadal.
- 2) z dnia 27 listopada 2013r. odmawiającej jej prawa do zasiłku opiekuńczego za okres od 15 października 2013r. do 08 listopada 2013r. i nadal.
- 3) z dnia 08 stycznia 2014r. odmawiającej jej prawa do zasiłku opiekuńczego za okres od 18 listopada 2013r. do 22 listopada 2013r. i nadal na dziecko ur. (...)

4) z dnia 24 stycznia 2014r. odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 11 grudnia 2013r. do 07 stycznia 2014r. i nadal.

W uzasadnieniu odwołań wnioskodawczynie podniosła, że wydane decyzje są niezgodne ze stanem faktycznym, gdyż niezdolność do pracy od dnia 29 maja 2013r. do 28 czerwca 2013r. i od 01 lipca 2013r. do 15 lipca 2013r. spowodowana jest inną jednostką chorobową aniżeli niezdolność do pracy do dnia 30 kwietnia 2013r.

W odpowiedzi na odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wniósł o oddalenie odwołań wnioskodawczynie.

W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, że wnioskodawczynie przebywała na zwolnieniach lekarskich w okresie od 12 sierpnia 2012r. do 07 marca 2013r. i z tym dniem wykorzystała okres zasiłkowy w ilości 182 dni. Ponowna niezdolność do pracy wnioskodawczynie powstała od dnia 29 maja 2013r., ale zdaniem strony pozwanej brak jest podstaw do otwarcia nowego okresu zasiłkowego.

Powodem odmowy prawa do zasiłku opiekuńczego i zasiłku chorobowego począwszy od dnia 15 października 2013r. do nadal jest zdaniem strony pozwanej fakt ustania od dnia 01 maja 2013r. dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. Wnioskodawczynie w okresie od dnia 14 czerwca 2012r. do dnia 30 kwietnia 2013r. podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Składki za miesiące od maja do września 2013r. zostały opłacone w wysokości niższej niż należna w związku z tym ubezpieczenie to ustało od dnia 01 maja 2013r.

Sąd stosując zasadę ekonomiki procesowej na podstawie art.219 kpc połączył wszystkie sprawy do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczynie M. M. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą i z tego tytułu podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

W okresie od 12 sierpnia 2012r. do 18 stycznia 2013r. i od 14 lutego 2013r. do 07 marca 2013r. wnioskodawczynie była niezdolna do pracy i otrzymała od strony pozwanej zasiłek chorobowy. Z dniem 07 marca 2013r. wnioskodawczynie wykorzystała okres zasiłkowy w ilości 182 dni. Decyzją z dnia 10 kwietnia 2013r. strona pozwana odmówiła wnioskodawczynie prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 08 marca 2013r. do 30 kwietnia 2013r.

Ponownie wnioskodawczynie stała się niezdolna do pracy z dniem 29 maja 2013r. Lekarz Orzecznik ZUS dokonał analizy dokumentacji medycznej z gabinetów lekarskich, w których wnioskodawczynie była leczona i w dniu 09 lipca 2013r. podjął decyzję o braku podstaw do otwarcia od dnia 29 maja 2013r. nowego okresu zasiłkowego. Stanowisko Lekarza Orzecznika ZUS nie zawiera uzasadnienia.

Dowód: akta zasiłkowe ZUS.

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2013r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych internisty i neurologa na okoliczność ustalenia czy niezdolność do pracy wnioskodawczynie od dnia 12 sierpnia 2012r. do 30 kwietnia 2013r., spowodowana jest inną jednostką chorobową aniżeli niezdolność do pracy z powodu której wnioskodawczynie przebywała na zwolnieniu lekarskim od dnia 29 maja 2013r. do nadal.

W wydanej w dniu 24 marca 2014r. biegły sądowy internista i neurolog rozpoznali u wnioskodawczynie min. zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa, obserwacja w kierunku zespołu cieśni nadgarstka. Zdaniem biegłych sądowych niezdolność do pracy wnioskodawczynie w okresie od dnia 12 sierpnia 2012r. do dnia 30 kwietnia 2013r. spowodowana jest inną jednostką chorobową niż niezdolność do pracy w okresie od dnia 29 maja 2013r. do 30 sierpnia 2013r..

Dowód: opinia biegłych sądowych z dnia 24.03.2014r. – k. 19 akt.

Strony postępowania zgodziły się z wydaną w sprawie opinią biegłych sądowych.

Wnioskodawczyni składając stronie pozwanej zwolnienia lekarskie od dnia 29 maja 2013r. do 30 sierpnia 2013r. była przekonana, iż za te okresy przysługuje jej prawo do zasiłku chorobowego i zasiłku opiekuńczego. Strona pozwana odmówiła przyznania świadczeń za okresy niezdolności do pracy i uznała, że wnioskodawczyni nie miała prawa pomniejszać składki na ubezpieczenie społeczne. Zdaniem strony pozwanej składka na ubezpieczenie społeczne w tym na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za miesiące od maja do września 2013r. została opłacona w niewłaściwej wysokości w związku z tym dobrowolne ubezpieczenie chorobowe ustało od maja 2013r.

Dowód: akta zasiłkowe strony pozwanej.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni jako uzasadnione należało uwzględnić.

W świetle art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 159) świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t. j. Dz. U. z 2013r., poz. 1442).

Zgodnie z art. 8 i 9 przedmiotowej ustawy zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy nie dłużej jednak niż przez okres 182 dni a jeżeli niezdolność do pracy spowodowana została gruźlicą - nie dłużej niż przez 270 dni. Do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekroczyła 60 dni.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd dał wiarę w całości przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentów, jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności. Nadto Sąd przyznał przymiot wiarygodnej opinii sporządzonej w toku niniejszego postępowania przez biegłych sądowych internistę i neurologa, albowiem w ocenie Sądu wskazana opinia została sporządzona w sposób kompleksowy i rzetelny oraz uwzględniała całość zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz zasady doświadczenia życiowego. W toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności mogące podważyć zaufanie do wiedzy lub bezstronności biegłego.

Jak wynika z całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wnioskodawczyni M. M. przebywała na zwolnieniach lekarskich w okresie od 12 sierpnia 2012r. do 18 stycznia 2013r. i od 14 lutego 2013r. do 30 kwietnia 2013r. zasiłek chorobowy strona pozwana wypłaciła wnioskodawczyni do dnia 07 marca 2013r. tj. do dnia wykorzystania 182 dni. Ponowna niezdolność do pracy powstała od dnia 29 maja 2013r. do dnia 28 czerwca 2013r. i od dnia 01 lipca 2013r. do dnia 15 lipca 2013r. W okresie od dnia 15 października 2013r. do dnia 08 listopada 2013r. i nadal i od dnia 18 listopada 2013r. do dnia 22 listopada 2013r. wnioskodawczyni sprawowała opiekę na dzieckiem ur. (...)P. stała się niezdolna do pracy od dnia 11 grudnia 2013r. do dnia 07 stycznia 2014r. i nadal.

Biegli wskazali że niezdolność do pracy wnioskodawczyni w okresie od dnia 12 sierpnia 2012r. do dnia 30 kwietnia 2013r. spowodowana jest inną jednostką chorobową niż niezdolność do pracy w okresie od dnia 29 maja 2013r. do 30 sierpnia 2013r.

Zdaniem Sądu opinia biegłych sądowych zasługuje na przymiot wiarygodności. Opinia ta została sporządzona w sposób obiektywny, rzetelny i pełny a jej wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawczyni.

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu niekonkurencyjne z nim oceny świadków i uczestników postępowania, co do faktów będących przedmiotem opinii (zob. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, niepubl.). W przedmiotowej opinii biegli sądowi odpowiedzieli na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Swoje stanowisko poparli wnikliwą analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonym badaniem wnioskodawczynie.

Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawczynie. Sąd w pełni podziela stanowisko zajęte w opinii przez biegłych.

Strony zgodziły się z wydana w sprawie opinią.

Zdaniem Sądu wnioskodawczynie przysługuje prawo do zasiłku chorobowego począwszy od dnia 29 maja 2013r. i z tych względów wnioskodawczynie miała prawo pomniejszać składkę na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za miesiące od maja do września 2013r. Tym samym począwszy od dnia 14 czerwca 2012r. do stycznia 2014r. wnioskodawczynie podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Tym samym, Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 24 lipca 2013r. i przyznał prawo do zasiłku chorobowego za okres od 29 maja 2013r. do 28 czerwca 2013r. i od 01 lipca 2013r. do dnia 15 lipca 2013r. i nadal, decyzję z dnia 27 listopada 2013r. i przyznał prawo do zasiłku opiekuńczego za okres od 15 października 2013r. do 08 listopada 2013r. i nadal, decyzję z dnia 08 stycznia 2014r. i przyznał prawo do zasiłku opiekuńczego za okres od 18 listopada 2013r. do 22 listopada 2013r. i nadal na dziecko ur. (...), decyzję z dnia 24 stycznia 2014r. i przyznał prawo do zasiłku chorobowego za okres od 11 grudnia 2013r. do 07 stycznia 2014r. i nadal.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.